

ת"פ 39730/12/14 - מדינת ישראל נגד ויקטור אילישייב (עציר) - הובא ע"י ש"ס

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 39730-12-14 מדינת ישראל נ' אילישייב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרית כץ ועו"ד קורל בר
המאשימה
נגד
ויקטור אילישייב (עציר) - הובא ע"י ש"ס
הנאשמים
ע"י ב"כ עו"ד נעמי כהן

גזר דין

גזר דין זה ניתן בהמשך להחלטתי מיום 2.7.18 ובו הוריתי על הפקעת צו שירות לתועלת הציבור וצו מבחן שהוטלו על הנאשם בגזר דין מיום 19.5.16.

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו בשני כתבי אישום, כדלקמן:

- בת"פ 33184-07-14 הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי כתב האישום, ביום 24.4.14, בעת שהנאשם שימש כנהג משלוחים, הגיע לסניף "יוחננוף", נכנס למחסן עם עגלת קניות, הניח בו שני מארזים של קפה, ובו שקיות קפה ששווין הכולל כ-800 ₪, ועזב את המקום מבלי ששילם על הסחורה.

- בת"פ 39730-12-14 הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי כתב האישום, בין יום 22.11.14 ובין יום 26.11.14 התפרץ הנאשם לבית כנסת ברחובות, בכך שניפץ את החלון, נכנס לבית הכנסת וגנב כסף מקופת הצדקה.

2. בית המשפט (הנשיאה, כבוד השופטת עינת רון), בגזר דינו מיום 19.5.16, אימץ את ההסכמות שבין הצדדים, האריך את המאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם, ולצד זאת, הטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 350 שעות, צו מבחן למשך שנתיים, התחייבות והפעלת התחייבות (להלן - "גזר הדין המקורי").

עמוד 1

גזר הדין המקורי, המקל יחסית, בחר באפיק שיקומי ובהארכת מאסר על תנאי שכבר הוארך לתקופה נוספת, בין היתר, לאור תסקירי שירות המבחן מהם עולה, כי הנאשם שולב בהליך טיפולי ובדיקות שتن שערך נמצאו נקיות משרידי סם.

ההליכים לאחר גזר הדין

3. לפי גזר הדין המקורי, היה על הנאשם להחל בביצוע צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן באופן מיידי, אלא שעד ליום זה, משמע כשנתיים וחצי לאחר גזר הדין המקורי, ביצע אך 108 שעות מתוך 350 שעות שהוטלו עליו ולא השלים ביצוע צו המבחן.
4. על הנסיבות שבהן לא ביצע הנאשם את הצווים ניתן ללמוד מתוך מכלול החומר שהוגש לבית המשפט, במסגרת דיון בבקשת שירות המבחן מיום 1.3.18 לדון מחדש בצו השירות לתועלת הציבור ובצו המבחן שהוטלו על הנאשם.
5. מהודעתו המעדכנת של שירות המבחן מיום 20.6.18 עולה, כי ביום 5.5.16, משמע כשבועיים לפני גזר הדין, הוטל על הנאשם בהליך אחר (עפ"ת 15-07-47604) מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות. את עבודות השירות סיים הנאשם רק ביום 26.2.17. הנאשם לא הודיע לשירות המבחן על סיום עבודות השירות והדבר נודע לשירות המבחן רק ביום 21.5.17, משמע כשנה לאחר מתן גזר הדין.
6. בהמשך לכך, הגיש שירות המבחן ביום 4.7.17 בקשה לגיבוש תכנית שירות לתועלת הציבור ובקשה להארכת צו השירות לתועלת הציבור למשך שנה נוספת. בית המשפט (הנשיאה, כבוד השופטת עינת רון), בהחלטתה מיום 5.7.17, קיבלה את הבקשה.
7. דא עקא, כי גם בזמן שחלף מאז לא השלים הנאשם את ביצוע צו השירות לתועלת הציבור וגם לא ביצע את צו המבחן כנדרש.
8. כאמור, ביום 1.3.18 הגיש שירות המבחן בקשה לדיון מחדש בצווים שניתנו. מהבקשה עולה, כי למרות שהתוכנית אושרה כבר ביום 5.7.17, החל הנאשם לבצע את הצו רק ביום 3.9.17, וזאת לאור בעיות רפואיות שעליהן דיווח. אולם, גם לאחר שהחל בביצוע, נעדר ממסגרת השירות לתועלת הציבור והמסגרת הטיפולית הנדרשת לפי צו המבחן. יתר על כן, בבדיקות שتن שנערכו לו בחודש פברואר 2018 נמצאו שרידי סם, והנאשם נעדר ממרבית הפגישות שנקבעו לו ביחידה להתמכרויות.
9. בין ובין התברר, כי בית משפט לתעבורה, הרשיע את הנאשם בעבירת תעבורה, ובגזר דינו מיום 1.3.18 בת"ע 11330-02-18, הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, כך שהנאשם אסיר בעת מתן גזר דין זה.
10. כאמור, בהחלטתי מיום 2.7.18, הוריתי על הפקעת צו שירות לתועלת הציבור וצו מבחן שהוטלו על הנאשם בגזר דין מיום 19.5.16, וזאת לאחר שהונחה דעתי כי הנאשם לא מילא אחר צו השירות לתועלת הציבור וצו המבחן, ואף נתון כעת במאסר בפועל ואינו יכול למלא אחר הצווים בתקופה הקרובה. משהופקעו הצווים, יש לגזור את דינו של הנאשם מחדש.

טענות הצדדים

11. באת כוח התביעה טענה כי הנאשם לא ביצע הענישה השיקומית שהוטלה עליו, ועתרה לגזור מחדש את עונשו של הנאשם כך שיטל עליו מאסר לתקופה של 12 חודשים, יופעל המאסר על תנאי חב ההפעלה לתקופה של 9 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יטל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים ומאסר על תנאי.
12. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי אין לזקוף את השתלשלות הדברים לחובתו של הנאשם, לאחר שהוארך צו השירות לתועלת הציבור בעניינו ביום 5.7.17, ולאחר מכן הנאשם עבר ניתוח, ואשתו ובנו היו מאושפזים בבית החולים. יתר על כן, לטענתה, על הנאשם הוטל מאסר לתקופה של 12 חודשים בתיק תעבורה, לפי הודאת הנאשם, ולאחר שקיבל אחריות, ואין המדובר בעבירה שהיא ממין העניין. עוד ציינה באת כוח הנאשם, כי לנאשם 3 ילדים קטינים, תאומים בני 4.5 ופעוט בן שנה וחצי; על הנאשם הוטלה התחייבות בסך 20,000 ₪, בגינה נדרש הנאשם להפקיד כל חודש 800 ₪ ועשה כן.
13. מכאן, עתרה באת כוח הנאשם להמיר את יתרת השעות בצו השירות לתועלת הציבור בעונש של קנס, ולחלופין, להפעיל המאסר על תנאי בחופף למאסרו ולכל היותר לצבור מאסר לתקופה של חודש אחד בלבד.
14. הנאשם בדברו האחרון, הביע צער וביקש להמיר את יתרת השעות בקנס למרות מצבו הכלכלי הקשה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש

15. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
16. כתוצאה מביצוע עבירה של גניבה, בה הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של אדם, לצד פגיעה בביטחון הציבור. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף נמוך - בינוני, לאור סכום הגניבה ומהותה.
17. כתוצאה מביצוע של עבירת התפרצות לבית כנסת וגניבה, בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום וביטחון הציבור וכן הגנה על קניינה ורכושה של הקהילה. גם כאן, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף נמוך - בינוני, לאור מהות הגניבה.
18. ממדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של גניבה בסכומים שאינם גבוהים, מאות שקלים עד כמה אלפי שקלים, ניתן ללמוד כי מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: ת"פ (ק"ג) 10869-12-15 **מדינת ישראל נ' סויסה** (9.6.16); ת"פ (ק"ג) 9290-06-14 **מדינת ישראל נ' אבוטבול** (30.5.16); ת"פ (ראשל"צ) 26321-03-16 **מדינת ישראל נ'**

קרוצי (10.5.16); ת"פ (ראשל"צ) 30408-03-16 **מדינת ישראל נ' מולה** (16.5.16); ת"פ (ק"ג) 12851-01-16 **מדינת ישראל נ' סטרצב** (3.5.16); ת"פ (י-ם) 48603-07-15 **מדינת ישראל נ' רחמן** (1.5.16); ת"פ (ראשל"צ) 10033-01-14 **מדינת ישראל נ' ורזנובסקי** (28.3.16).

19. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה של גניבה, בנסיבות המקרה הכוללות גניבה בסכום שאינו גבוה, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר למספר חודשים לצד ענישה נלווית.

20. ממדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של גניבת קופת צדקה מבית כנסת עולה, כי מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראה למשל: ת"פ (ראשל"צ) 13287-03-15 **מדינת ישראל נ' סביליה** (10.7.17); ת"פ (אשד') 54918-03-12 **מדינת ישראל נ' צדוק** (17.12.12); ת"פ (ב"ש) 22449-03-10 **מדינת ישראל נ' מלול** (3.10.10); ת"פ (חד') 1335/08 **מדינת ישראל תביעות חדרה- משטרת ישראל נ' אברגל** (19.4.10)).

21. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירות של התפרצות לבית כנסת וגניבה, בנסיבות המקרה, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית, הכוללת רכיבים כלכליים.

העונש ההולם בתוך המתחם

22. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאין קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם נשוי ולו שלושה ילדים קטינים; הנאשם עבר מספר הליכים רפואיים והוא גם ליווה את בני משפחתו בעת שמצבם הרפואי לא היה שפיר;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל עבירות רכוש וסמים בלתי מבוטלות. על הנאשם הוטל בבית המשפט לתעבורה מאסר לתקופה של 12 חודשים מיום 1.3.18, ומכאן כי הנאשם נתון במאסר בעת גזר הדין.

כן עומד לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי חב הפעלה לתקופה של 9 חודשים. המדובר במאסר על תנאי מת"פ 1609-08, אשר הוארך לראשונה בת"פ 6693-06-11, ולאחר מכן, כאמור בתיק שבנדון במסגרת גזר הדין המקורי שבוטל;

23. כאן המקום לציין, כי הנאשם ביצע 108 שעות מתוך 350 שעות צו שירות לתועלת הציבור והוא משלם כל חודש סכום של ₪ 800 בגין הפעלת התחייבות. הנאשם נטל חלק בהליך טיפולי, אולם לא שיתף פעולה באופן מלא עם הטיפול, חדל להגיע לפגישות ואף נמצאו שרידי סם בבדיקות שנערכו לו.

24. לאור האמור, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. הואיל והנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך השיקומי והוא אף נתון במאסר בעת גזר הדין, אין כל מנוס אלא להפעיל את המאסר על תנאי חב ההפעלה. עם זאת, לאור הודאת הנאשם וההליך הטיפולי החלקי שעבר, מצאתי לנכון לחפוף המאסר שיוטל למאסר על תנאי המופעל. מטעמים אלו, וגם משום שבחלק מהזמן, נמנע ממנו להשלים הצווים, בשל נסיבות חיצוניות, והמאסר בו הוא נתון הוטל לאחר גזר הדין המקורי, מצאתי לנכון לחפוף חלק מהמאסר שיוטל למאסר שכבר הוטל על הנאשם בתיק התעבורה.

25. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בגין תיק זה;
- ב. יופעל המאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים שהוטל בת"פ (רח') 1609/08 והוארך בת"פ (ב"ש) 6693-03-11. המאסר שהוטל בתיק זה יופעל בחופף למאסר על תנאי שהופעל, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים. מאסר זה יוטל חלקו בחופף, וחלקו במצטבר למאסר שהוטל בת"ע 11330-02-18, כך שסך הכל יצטבר לעונש המוטל בת"ע 11330-02-18 מאסר לתקופה של 3 חודשים נוספים;
- ג. התחייבות כספית בסכום של 3,000 ₪ תעמוד בעינה עד לתום התקופה שנקבעה בגזר הדין המקורי;
- ד. הפעלת ההתחייבות בסכום של 20,000 ₪ תעמוד בעינה, כפי שנקבע בגזר הדין המקורי.
- ה. המאסרים על תנאי שהוטלו בגזר הדין המקורי יעמדו בעינם.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.